

ОТ ИГЛА

ДО КОРМИЛО

Професионална гимназия по
транспорт и лека промишленост
гр.Омуртаг
Училищен вестник
Бр.1 месец XI 2016г.

Новините на броя

- Начало на заниманията по проект ТВОЯТ ЧАС
- Ученически дейности
- 1 НОЕМВРИ- Ден на Народните будители
- Ученическо творчество

"ТВОЯТ ЧАС"

**Проект BG05M20P001-2.004-0004
„Развитие на способностите на
учениците и повишаване
мотивацията им за учене чрез
дейности, развиващи специфични
знания, умения и компетентности
(ТВОЯТ ЧАС) " по Оперативна
програма "Наука и образование
за интелигентен растеж" 2014 -
2020, съфинансирана от
Европейските структурни и
инвестиционни фондове за
програмен период 2014 - 2020 г.**

Основна цел на проекта е създаване на условия за повишаване на потенциала на учениците и възможностите им за успешно завършване на средното образование чрез допълване, развиване и надграждане на техните знания, умения и компетентности, придобити в рамките на задължителната им подготовка в училище.

Специфични цели на проекта са:

1. Развитие на уменията за учене, компетентностите, творческите и спортните способности на учениците в тематични области, които са извън включените в задължителната училищна подготовка;
2. Преодоляване на образователните дефицити на учениците, които срещат затруднения в подготовката си по задължителните дейности в училище и повишаване на мотивацията им за учене;
3. Повишаване на образователните постижения на учениците в определени научни области;
4. Включване на по-голям брой ученици в извънкласни дейности посредством създаване на условия за провеждане на междуучилищни изяви и инициативи, при които ще

- се обединят образователните ресурси на повече училища;
5. Превръщане на училището в по-привлекателно място за учениците, с което да се намали преждевременното им напускане на образователната система, и изграждане на по-висока увереност в собствените им сили, с което да се насърчи бъдещата им социална, професионална и личностна реализация;
 6. Създаване на ефективни механизми за участие на общността и родителите/близките на учениците в дейностите на училищата, с което ще се подпомогне изборът на ефективен набор от извънкласни дейности по интереси и дейности за преодоляване на образователните дефицити на учениците;
 7. Изграждане и прилагане на единен модел за обществен мониторинг на извънкласни дейности по интереси и на дейности за преодоляване на образователните дефицити на учениците, с което ще се осигури прозрачност на избора и провеждането им и разнообразие от възможности за развитие на способностите на учениците.
 8. Прилагане в извънкласните дейности на електронни/мултимедийни/продукт и за постигане на достъпно знание, устойчивост на интересите на учениците и мотивираща, позитивна среда.

**Вестник „От игла до кормило“
пожелава ползотворни занятия на
всички участници и техните
ръководители!**

УЧЕНИЧЕСКИ ДЕЙНОСТИ

През месец ноември започна своята дейност училищният ученически съвет под ръководството на г-жа Антония Дойчева. В него участват следните ученици:

- ✚ Бахрие Хатчева Мехмедова- 9а
- ✚ Наим Исмаилов Мехмедов- 9б
- ✚ Елис Хасанова Мустафова- 10а
- ✚ Илкджан Шефкетов Ахмедов- 10б
- ✚ Сертан Нихатов Хасанов- 11а
- ✚ Бейдин Бисеров Бахнев- 11б
- ✚ Джансел Ерджанова Шефкетова- 12а
- ✚ Байрамали Деянов Ангелов-12б

*Да пожелаем спорна работа
и реални резултати
на училищния ученически съвет!*

1 НОЕМВРИ-

Ден на Народните будители

"...О, неразумни и юроде! Поради что се срамиши да се наречеш болгарин и не четеш, и не говориши на своя език? Или българите не са имали царство и държава?..."

Из "История славянобългарска"

Всеки народ има своите духовни водачи и будители, които в мигове на изпитание са поддържали жив националния му дух, помагали са му да не забравя кой е, откъде идва и къде отива. Малко са обаче онези народи, които в своя календар имат ден за почит към тези велики личности – ние, българите, сме едни от тях.

От повече от век 1 ноември е датата, на която си припомняме за своите народни будители. (През комунистическия период

празникът е отменен от комунистическата власт.) Имаме го този празник, дали защото отдавна българите изпитват преклонение към училището и просветата, или защото драматичната ни история често е давала повод да се нуждаем силно от люде, които да пазят духа ни и да ни водят по пътя на националното оцеляване и спасение.

Именно от духовното просвещение на народа ни се зароди и национално-освободителното движение по българските земи. Хиляди народни будители – кой с кръста, кой с перото, кой със сабята, подготвиха българите за голямото изпитание – свободата и независимостта. И всички те бяха вдъхновени от повика на един буден светогорски монах – българина Паисий от Хилендар.

Всяка нация, голяма или малка, преживява мигове на небивал възход. Изключение не прави и България. Миналото изобилства от цяла плеяда духовници, неуморни книжовници, общественици и борци за свобода. Историята е съхранила имената на всички тях - живели, работели и завършили земния си път не за лични материални блага, а в името на своята родина.

Ученическо творчество

Моите ценности в живота

В живота на всеки един от нас присъстват ценностите. Те са една неизбежна част от нашето ежедневие. Мнозина могат да отговорят кои са ценностите в живота им, но малцина са тези, които знаят истинското значение на тази дума. Само този, който е достигнал, този, който е усетил духовното богатство, би бил искрен спрямо своя отговор. В тази още ранна и крехка възраст бих казала, че животът сам ми поднесе разума, който ми помага да бъда справедлива спрямо това, което ме очаква напред. Нещото, което ме крепи всяка сутрин, щом отворя очи, всеки ден, изпълнен с щастие, всяка вечер, изпълнена с нежност и топлина, се нарича семейство.

Моята ценност в живота не са парите или предметите, които притежавам, не са и дрехите или тълпата от хора, които ме заобикалят. За мен семейството е дар, който никой не бива да подхвърля, за мен това е щастие, това е ценното, което всеки един от нас притежава, нещото, което не се купува. Всеки ден се чувствам като нова, всеки мой ден е изпълнен с бликащо щастие. Ще говоря за тях, защото именно те са моята ценност, моята опора, моята радост и тъга. Те са тези, които ще избършат сълзите ми, когато съм тъжна, те са тези, които ще ми дадат посока в живота, която никой друг

не би дал. Всяка сутрин се събуждам знаейки, че съм обградена от любов и защита. Всяка вечер заспивам спокойна само когато знам, че те са добре.

В този живот много добре трябва да оценим това, което притежаваме, в противен случай го губим. Семейството е моят стимул да продължавам да се катеря по стълбичката на успеха. Защото един ден, когато те станат на възраст, а аз една зряла жена, искам да ме гледат така, както аз гледам тях сега. Искам, щом ме погледнат, да си кажат "това е нашето дете, нашата гордост". Искам някой ден да разберат колко много съм държала на тях, искам да се извикам пред всички, че това прекрасно семейство е моето! Че тези хора, въпреки трудностите, през които са преминали и продължават да преминават, винаги са искали аз да съм най-добре. Ще им докажа, че те са моите ценности, една-единствена ценност. Дори този лист хартия пред тях не значи нищо, никога няма да мога да опиша какво са те за мен всъщност. Те са прекрасни хора, от които всеки ден научавам по една важна ценност в живота!

Колко е важно да бъдеш СВОБОДЕН

Свободата е най-важната човешка ценност. Тя е обсъждана, обмисляна, анализирана. Хората се опитват да я опознаят, да се внедрят в нея, да я разнищят на парчета и след това да си ги присвоят. Те говорят за свободата в разговорите помежду си, слушат за нея по телевизията, четат в интернет, в книгите, списанията, във вестниците – навсякъде. Да, свободата е навсякъде. И никъде.

Всеки човек казва, че е свободен, но никога не се замисля какво наистина означава това. Никой не знае точната дефиниция на думата „свобода“. Това е така, защото тя не може да бъде определена в 2-3 кратки изречения. Свободата е начин на живот. Тя е начин на мислене. Мислите ни правят от нас това, което сме. Докато те са подвластни, дали на друг човек, на общото мнение или на медиите, ние няма как да бъдем свободни.

В психологията на човека е заложено той да се приема като свободен, освен ако не е в килия, с оранжево облекло. Но никой не поставя под въпрос това, че мислите му, правото му на избор, възможността за действие са в тясна и задушна клетка, с отровен въздух. Такава, в каквата сам се е поставил. Това е присъдата на всеки човек, която сам е изготвил за себе си. За да бъде един човек свободен, той не трябва да се притеснява от това да поеме отговорност и да се плаши от последствията. „Въпреки че му донесе независимост и рационалност, свободата го постави в изолация. Тя от своя страна стана причина за неговите страхове и безсилие. Изолацията е непоносима и го изправя пред алтернативата: или да се избави от товара на собствената си свобода, като се отдаде на нов вид зависимост или подчинение, или да продължи по пътя към постигане на позитивна свобода, основаваща се на изключителността и индивидуалността на човешката същност.“ Свободата поставя в изолация човека, защото той преценява сам за себе си кое ще бъде най-добре и не се замисля по какъв начин действието му ще повлияе на другите. Дали то ще има последствия и какви ще бъдат те, не е включено в плановете му, защото

личностната свободата го кара да бъде егоист и да се интересува само от себе си. При такива обстоятелства хората започват да го отбягват, защото от своя страна те са уплашени за себе си и в умовете им се развива една мисъл, дали този човек няма да им навреди с действията, които предприема. По този начин човекът изпада в един изолиран кръг, в който живее сам и се съобразява само и единствено със себе си. Това обаче е една от причините човекът да не желае да бъде свободен и да не се бори за това свое право. В стремежа си да бъде такъв, той би отблъснал околните, а това е нещо, което той не би си позволил, поради страх от самота. Самотата има силата да доведе всеки един от нас до безсилие, което би могло да ни погуби. Това е и причината всеки да се бори за някого, защото обратно на логиката човекът е спокоен, когато е зависим от някой друг. Чрез своята зависимост и отдаденост, от страх да не остане сам, той си плаща за това да има някой до себе си. Всеки един човек е готов да изгради себе си като личност в окови, но не и като самотна личност. В такъв случай, единствената възможност за свобода са мечтите и желанията. В тях всеки си представя своя Аз такъв, какъвто иска да бъде в действителност. Изграждайки себе си в своите мисли, човекът се докосва до свободата, но не я притежава. По този начин в съзнанието си той е това, което иска, но не споделя тези свои идеи, за да не бъде отритнат и заклеймен от обществото.

Има ли свобода обществото? Отстоява ли правата си? Или се подчинява безгласно на всяко нещо, към което бъде подтикнато? "...Нашият съвременник все

още желае и се изкушава да отстъпи свободата си на диктатори от всякакъв тип или да я загуби, превръщайки се в едно малко винтче на машината – добре нахранен, облечен, но автомат, а не свободен човек..." Ето това е днешното общество. Ограничено от възможностите, чрез които може да направи живота си по-добър. Хората в днешно време живеят до толкова, че да се нахранят, да се наспят и да отидат отново на работа. „Диктаторите“, споменати по-нагоре в текста, са тези, които ограбват в огромни количества материално, и в не по-малки морално. Няма да е честно, ако слагам под общ знаменател целия свят, затова уточнявам, че ощетените хора, за които говоря, са нашите сънародници. Българското общество няма право на личен избор. Вместо него винаги някой друг взема решенията, които са „за доброто на народа“ и тези решения никога не водят до нещо, което да е от полза на гражданите.

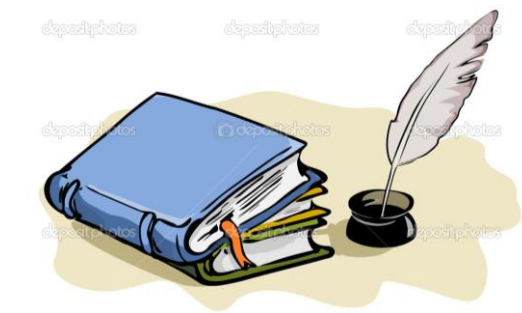

„Мнозинството от нашите съвременници не са достигнали зрелостта да бъдат независими, рационални, обективни. Те се нуждаят от митове и идоли, за да понесат истината, че трябва да разчитат само на себе си, че няма друг авторитет, който да дава смисъл на живота, освен самия човек.“ Обществото не проумява, че то като цяло зависи от всеки един поотделно. Ако всеки човек се постарее да постигне това, което ще е от полза за всички, то всичко в обществото ще бъде наред. Целта в случая е не да се разчита на отминали неща, а да се създаде нов ред, който да допринесе за доброто съществуване на човечеството.

„Как е възможно човечеството да се избави от самоунищожение при това несъответствие между интелектуално-техническото си надростване и емоционалната си изостаналост? Доколкото мога да преценя, има само един отговор: все по-пълно осъзнаване на най-съществените истини и нашия обществен живот – до степен да се предпазим от непоправими безумства и мъничко да разширим възможностите си за обективност и трезво мислене...“⁴ Обществото е подложено на постоянно техническо развитие и никакво относно ценностите. То се радва на израстване в технологията, която му е в помощ ежедневно, но когато става на въпрос за истински важните неща, човечеството е в застой. Тази част от човешкия живот е застояла и почти безразлична за хората. Те не обръщат внимание на емоционалността и интелекта си и са на път да ги загубят.

Има и друг вид свобода. Свобода на медиите. Относно нея – всичко, което бих могла да кажа е отрицателно и неприятно. Там свободата е най-ограничена. Медиите са принудени да обявяват новини, които са в полза на тези, от които зависят. Тяхната цел е да бъдат най-голямата истина и да бъдат в полза на обществото. И тъй като те допринасят до голяма степен за взетите решения в обществото, от журналистите се очаква да ги насочват към най-правилното и да им предоставят цялата истина. Но не това се случва в българските медии. Те се подиграват с народа и рядко показват нещата такива, каквито са. Разбира се, за всичко има начини. Но малко са тези, които се осмеляват да се опълчат на държавата в името на народа. А точно от такива журналисти имаме нужда ние.

Журналисти, които ще ни отворят очите и ще ни покажат за какво и срещу кого трябва да се борим. Остава ни само да разчитаме на себе си и на бъдещето на България, което е в нас самите.

Вестник „От игла до кормило“ се издава от ученици, участващи в проект "ТВОЯТ ЧАС"

Проект BG05M20P001-2.004-0004 „Развитие на способностите на учениците и повишаване мотивацията им за учене чрез дейности, развиващи специфични знания, умения и компетентности (ТВОЯТ ЧАС) " по Оперативна програма "Наука и образование за интелигентен растеж" 2014 - 2020, съфинансирана от Европейските структурни и инвестиционни фондове за програмен период 2014 - 2020 г.

Ръководител: Госпожа Галина Стоянова-преподавател по български език и литература и руски език

**Професионална гимназия по транспорт
и лека промишленост**
Адрес **Индустриална зона**
гр. Омуртаг 7900
тел: +359 0601 22 -17
E-mail pg_tlp@abv.bg
www.pgtlpomurtag.dir.bg